

1896-03-03

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Athen

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Efterbrevt. Det er nu da forvisten ikke så smerteligt
at jeg rejste her ned, det kom sig af at Niels var
her, han og jeg har ikke for været sammen i syden.
Det var det som slog kendet på sømmets, jeg
bor hos hem, leen hans kone og lille Ebbe at
kende, og det er ganske rart. Niels maler
to billeder af den ejendommelige gamle fide
dans i Mogens og det er vistnok en ganske
underlødens stens end det kendet er moderne
mennesken stiller op. Her hører de i højde
blader under den blå himmel, undtagen når
det er grønt, som de jeg ser det, men det var
vilde godt.

Kære Augustamer, Jakobens sende dette om
at mig, men jeg var sendt en hel del til Niels
med til jer alle. De Ojmer og Signe
maaske synes de bliver smidt for et
grad Frømarken paa dem kært sendt
j det for ad. Vi har det alle gab. Sine
Georgia og Kristine sende ogsaa til.
Din Agnete Pougaard

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 12

Aften 3-3-96. Kære Augustamer!
Agnete har skrevet til mig at du har været hos
os og gjort Edels dukke til mine smykker,
det skal de rigtig nok have været tak for.
De som ikke holder af syden tænker vel at
jeg er gal inden at rejse for Kone og børn i
så lang tid. Det er ogsaa lidt Løjdet, men her
er nu noget af det jeg skal have næring af,
og det glæder menneskene jeg jo ogsaa har forsket
for vilde. Jeg kommer til at tænke på
Nemofyten i "Ravnegalleri", jeg kan ikke
hukke hvad hun sagde, men jeg fik det indtryk,
at det var en af de som Grønning havde mest
sympati for. Jeg gad vist om sympati havde
vært så stor hvis G. havde været her ned.
Det da gamle har eftertaget os er (lige til forfækt)
dijet, hvordan folkene selv var, ved de høje og
eller lidt om, som jeg i mitidgrønterne eller,
det er nok høst et lidt, Althensidorme rejser sig
gader og stader indtrent indtryk, jeg opat
bedre om dem ordet, il men når jeg ikke kan
tale med dem, er det da heller ikke værd at jeg

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lystaler dem. Jy arbejder paa vase-samlingen
den halve dag, vase-malerierne er jo ontrent
de eneste malerier vi har fra Frederik, Den-
paa malerierne er efter den bedste Tids Jyha-
tidtyper, daa inden Jy første gang kom hid,
det vase-samlings men ikke fordybt mig viden,
og derfor blev haft rigtig glæde af dem. Jy ser
ogsaa betygende herle dem igennem i en fart.
Endelte gjør sig dog en del umage. For mig er
samlingen en skat, hvor Jy stadig finder nye
vordendene af skønhed. Der er stor forskel paa
vaserne, da det ikke alle er dygtige, men mange er
det. Da' en flugt en Skindes midt liget af en ung mand,
hvor Skindes kan ind i ejnere, det hummelighed-
fulde ved dender er størstet udtrykt. Der er en ken-
nende let og fin skel, i modens sorte flidt liden
en Jy om midt en lyse. Han er grumme morsom,
ret tørbig, men det, han er en satire over en ung
Jy som en dygtig, eller liden sig ind at viden det.
For resten er det mest ganske mønter, mange ved
endelst ved, det gode ved dem er den måde det
er gjort paa, der ypperligt de gamle her
virket og for alt til at passe sammen, som de
hinden (de enkelte dele af en vase, som de
endelst dele af en blomst eller et dyr. Det
er netop det vi i viden, alle den kommer
mere eller mindre galdt fra. Men det er
sikkert de kommer ved kunst der temmelig me-
ge alene efter ansigtsudtrykket, og da kan
Jy sigge dem, at der findes mange kunst viden
med skønne udtrykt, enkelte med rørende-
dygtige. I viden har Jy gået mig trost i de
Lange perspicience af sale og substat efter
at findes noget der kunde være, Jy hender
at Jy kom ombord til en lille statue af
en ung Jy, om den virkelig er rigtig god er
Jy nu ikke ved det her ved, men da Jy der den mel-
den det andet faldet Jy med kunstskolen,
der mindede i alt fald om det gode gamle.
Men nu ordet Jy her og male en ad dore og
med ad stolper, var de her blev i formidat-
tig maant venige. De sigte Jy her vel og hede
Andas Pedersen mange Jy samt smagigene
og om der er i den ved glæde om Jy kender,
den Jy kender, det Jy kender